

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/146/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215010093
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3215010093.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému S. R., nar. XX.XX.XXXX v U. nad U., toho času vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Ilava, stíhaného pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zákona a iné, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn.: 3T/52/2015 z 23.09.2015 a na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. novembra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného S. R.
z a m i e t a ,
pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Bánovce nad Bebravou rozsudkom sp. zn.: 3T/52/2015-190 zo dňa 23.09.2015 uznal obžalovaného S. R. za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 Tr. zákona a prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zákona, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 21.2.2015 po tom, čo požil alkoholické nápoje riadil osobné motorové vozidlo zn. Ford Fiesta EČ: BN XXX AX bez súhlasu vlastníka motorového vozidla H. J., ktorého sa zmocnil tak, že v pohostinstve Čabrák v Uhrovci vzal bez jeho vedomia a súhlasu kľúče H. J., ktorý ich mal položené na stole, pričom motorové vozidlo mu bolo zverené majiteľom H. J., následne vykonal jazdu z Uhrovca do Bánoviec nad Bebravou, kde po ulici Y. pri benzínovej pumpe pri predchádzaní do ľavého jazdného pruhu narazil ľavou časťou motorového vozidla zn. Ford Fiesta EČ: BN XXX AX do pravej časti motorového vozidla zn. Ford Mondeo EČ: BN XXX BV, ktoré riadil J. R., preto bola zavolaná policajná hliadka, ktorá zistila dychovou skúškou, že mal 0,55 mg/l alkoholu v dychu v čase o 14.49 hod. dňa 21.2.2015 a opakovanou skúškou dňa 21.2.2015 o 15.22 hod. 0,51 mg/l alkoholu v dychu.

Za to mu bol podľa 216 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona bol obžalovanému zároveň uložený i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 40 mesiacov.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote odvolaním napadol obžalovaný. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že v časti prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla je podľa rozsudku usvedčovaný výpoveďou svedka H. J.. Svedok J. mal jasne formulovať dôvody, prečo obžalovanému súhlas s použitím motorového vozidla neudelil a jeho stav mu udelenie súhlasu ani neumožňoval. Naopak, stav svedka J. umožňoval obžalovanému bezproblémové zmocnenie sa kľúčov. Tiež súd považoval za dôveryhodnú výpoveď obžalovaného z prípravného konania a nie z hlavného pojednávania. S tým sa podľa obžalovaného nemožno stotožniť. On sa v prípravnom konaní priznal i k spáchaniu prečinu neoprávneného používania

cudzieho motorového vozidla len z dôvodu, že očakával uzatvorenie dohody o vine a treste a uloženie miernejšieho trestu. Na hlavnom pojednávaní však jasne uviedol, že mu svedok na použitie vozidla súhlas dal. Sám svedok nevedel vylúčiť, že by mu súhlas na použitie nedal. Svedok v podstate len uviedol, že pochybuje, že by obžalovanému na druhú jazdu súhlas dal. Okresný súd pri závere o vine obžalovaného vychádzal z toho, že miera opitosti svedka J. mu vlastne neumožňovala súhlas udeliť.

Uložený trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti považuje obžalovaný za neprímerane prísny.

Preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že je toho názoru, že rozsudok okresného súdu je zákonný a dôvodný, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný sa k návrhu obhajcu pripojil.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, tak ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchal obžalovaný. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr. por.

Obžalovaný je usvedčovaný predovšetkým svojím predchádzajúcim priznaním v prípravnom konaní, ako i výpoveďou svedka H. J. a nepriamo i Z. J., ako i ostatnými listinnými dôkazmi.

Obžalovaný na svoju obranu uvádzal, že sa v prípravnom konaní k spáchaniu i prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla priznal, avšak len preto, lebo očakával začatie konania o dohode o vine a treste a s tým súvisiaceho uloženia miernejšieho trestu. Daný prečin však nespáchal.

Krajský súd na tento argument uvádza, že obžalovaný sa priznal ku spáchaniu prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla v zápisnici zo dňa 29.04.2015. Jednalo sa o úkon označený ako „výsluch obvineného“, pričom pred jeho vykonaním bol obžalovaný riadne poučený o svojich právach. Nejednalo sa o špecifický druh procesného úkonu, ktorý by bol použiteľný pre uzatvorenie dohody o vine a treste, pri ktorom by sa prípadné priznanie nemohlo brať do úvahy, ak by dohoda o vine a treste nebola uzatvorená. Jeho výpoveď preto možno považovať za riadny dôkazný prostriedok, na ktorom môže byť založené prípadné rozhodnutie o vine. Samozrejme, je potrebné ho konfrontovať tak s výpoveďou obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ako i s výpoveďou svedka J. a ostatnými listinnými dôkazmi.

Krajský súd čiastočne súhlasí s určitými výhradami obžalovaného, že samotná výpoveď svedka H. J. môže byť na prvý pohľad v určitej miere „nepresvedčivá“. V prípravnom konaní svedok uvádzal, že na jazdu s vozidlom mimo obce Uhrovec obžalovanému určite súhlas nedával. Neskôr na hlavnom pojednávaní uviedol, že pripúšťa, že obžalovanému dal súhlas na odvezenie vozidla k činžiaku, v ktorom býva, avšak potom si už nič nepamätá. Určite však súhlas obžalovanému na jazdu s vozidlom mimo obce nedával. Uviedol tiež, že kľúče od vozidla boli po celý čas na stole, pri ktorom v pohostinstve sedel. Ak sa potom ale následne tieto výpovede svedka skonfrontujú s výpoveďou obžalovaného, v ktorej sa priznal, je možné vyvodiť z nich jednoznačný záver, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobnom návrhu i v napadnutom rozsudku. Obžalovaný uviedol, že svedok spal a kľúče od vozidla boli na stole, pričom on ich bez vedomia svedka vzal. Rovnaké skutočnosti vyplývajú potom i z výpovedí svedka H. J.. Svedok J. pritom opakovane uvádzal, že na prvú jazdu obžalovanému súhlas zrejme dal, ale na druhú

jazdu mimo obce rozhodne nie. Svedok pritom nemal žiadnu rozumnú motiváciu na to, aby v prvom prípade súhlas s použitím vozidla nevylúčil a v druhom ho, podľa názoru obžalovaného, klamlivo vylúčil. Krajský súd tiež opakuje, že obžalovaný bol pred výsluchom, v ktorom priznal spáchanie trestnej činnosti v plnom rozsahu, riadne poučený a zo strany orgánov činných v trestnom konaní nemal žiadny relevantný prísľub, že bude s ním uzatvorená dohoda o vine a treste. Nemal preto žiaden dôvod domnievať sa, že takýto postup bude voči nemu s určitosťou uplatnený.

Je možné, že obžalovaný očakával uloženie nižšieho trestu a zrejme potom následne svoje priznanie odvolal z dôvodu, že ním očakávaný procesný postup (uzatvorenie dohody) nebol realizovaný, súc si vedomý, že mu hrozí uloženie vyššieho trestu.

Uvedenú obranu obžalovaného preto s poukazom na uvedené, i krajský súd považuje za účelovú, urobenú v snahe čo najviac zmierniť následky trestnej zodpovednosti voči jeho osobe.

Obžalovaný teda svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu tak, ako to správne skonštatoval už okresný súd.

Vo vzťahu k výroku o treste v napadnutom rozsudku krajský súd konštatuje, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. V podrobnostiach potom poukazuje na odôvodnenie v napadnutom rozsudku súdu I. stupňa.

S prihliadnutím na okolnosti prípadu, spôsobený následok, osobu obžalovaného, možnosti nápravy a skutočnosť, že odvolanie bolo podané výlučne v prospech obžalovaného, dospel preto odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa v trvaní 16 mesiacov ako trest nepodmienečný je zákonný, nie je neprimeraný a takto uloženým trestom bude splnený jeho účel. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného, neprichádzalo uloženie podmieneného, ani iného miernejšieho trestu do úvahy. Správne je i rozhodnutie o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Rovnako správny a zákonný je i výrok súdu I. stupňa o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 40 mesiacov.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.